

[Else Winther Andersen]

De unge, der afslutter deres gymnasie- eller hf-uddannelse, ved jo, at hvis de ønsker at starte på en videregående uddannelse, er der en periode derimellem, hvor de må se at få deres penge til at strække. Og det er da stadig væk ikke forbudt forældre i Danmark at give deres unge mennesker en frikadelle, så de i hvert fald overlever. Derudover er der stadig væk også en del unge, der får et feriejob.

Men det væsentligste er, at kontanthjælpen er til dem, der ikke har udsigt til indtægt. Her er jo tale om en gruppe, der er på vej. Unge mennesker skal nemlig ikke vænnes til at blive fanget op af bistandssystemet. Nu har vi fået afskaffet, at de ved hjælp af bistandsystemet kan holde to måneders gratis sommerferie. Vi har fået gennemført – og det mener jeg vi har gjort de unge en tjeneste med – at de skal yde noget for at modtage kontanthjælpen.

Dette forslag gør derimod efter Venstres opfattelse de unge passive. Jeg tror nemlig snarere, at vi vil opleve nogle unge, der melder sig fra uddannelsen på grund af, at de kan få kontanthjælp, end at de melder sig fra, fordi de ikke kan få den.

Tom Behnke (FP):

Bistandsloven burde være en lov, der samler dem op, der er socialt dårligt stillede. Det er bistandsloven også, men bistandsloven er også meget mere: Bistandsloven samler ikke kun dem op, der er socialt dårligt stillede, men yder også en række tilskud og bidrag til personer, som i virkeligheden godt kunne klare sig selv.

Det forslag, som SF her har fremsat, er et forslag, der – hvis det bliver vedtaget – vil være med til at udvide bistandsloven, således at man igen uddeler penge til personer, som egentlig godt kunne klare sig selv. Og det er synd.

Men jeg skal så også medgive, at der da er andre poster i bistandsloven, der er værre end det, som SF her har foreslået. SF henholder sig til, at kun de, der har forældre, der kan hjælpe dem, kan klare sig igennem. Men nu er det jo ikke den eneste indtægtsform, man har, når man er ung og uddannelsessøgende; det er ikke kun forældrene, man kan få penge fra. Der var en mulighed for, at man kunne arbejde f.eks.; der var en mulighed for, at man kunne blive ferieafløser, da det ofte drejer sig om sommerperioden.

Hvis det er således, at man ikke har haft mulighed for at få et arbejde og ikke har haft mulighed for i de første 20 af ens leveår at forudse, at man kunne komme i den situation, at der kunne være et par måneder, hvor man går fra én uddannelse til en anden, og dermed have sparet lidt penge op til den situation, ja, så er der jo stadig væk mulighed for at optage nogle studielån.

Fremskridtspartiet afviser altså forslaget blankt, men lad mig sige, at hvis man skulle gennemføre en sådan ordning, hvis man virkelig ville yde et økonomisk tilskud til de unge, der går fra én uddannelse til en anden, så mener jeg ikke, at SF konkluderer rigtigt, når SF siger, at det bør være kontanthjælp, de skal have. Jeg mener klart, at det så burde være SU'en, der skulle køre i overlappingsperioden, fordi den pågældende er i et uddannelsesforløb, hvor der tilfældigvis er et hul mellem to uddannelser. Skulle man altså gennemføre dette forslag, så ville det for mig at se være mere anbefalelsesværdigt, at det var SU-reglerne, der kom til at gælde. Men som sagt kan vi ikke støtte lovforslaget, og da der ikke er et flertal i Folketinget, der kan det, bliver forslaget altså ikke til noget, og derfor var det kun et tankeeksperiment, jeg gjorde mig her til sidst.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne afvise lovforslaget og henholder mig til ministerens tidligere, uddybbende bemærkninger.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg rent systemlogisk godt forstår, at SF tager dette problem op.

Det kan godt virke, som om det offentlige nu sparer et par måneders ydelser af den ene eller den anden slags, fordi det drejer sig om en sommerferieperiode og man jo alligevel ikke skal have nogle penge, for dér skal man jo holde ferie.

Men jeg synes som andre, at konklusionen er forkert. Jeg mener ikke, det kan være rimeligt, at vi forsøger at fremstille dette, at man er sluttet med en uddannelse og er på vej til noget andet, som en social begivenhed. Det er det ikke, og det ville være forkert at gøre de pågældende til sociale klienter. Det ville i en række sammenhænge også virke anstødeligt, at vel-